

de direkte Skatter, tegner sig meget mørkt. En Kilde, der har svigtet i høj Grad, er Selskabsbeskatningen; og foranlediget af dette har den højtærede Finansminister oplyst, at det Beløb, der er gaaet mindre ind paa Grund af de Forandringer, som blev foretaget i de fremsatte Forslag, var væsentlige Beløb og ikke som af mig antaget ret uvæsentlige Beløb. Jeg maa erkende, at de Beløb, der er tabt, er større, end jeg havde troet; de 800 000 Kr., som Skatten blev mindre paa Grund af, at det Beløb, Aktieselskaberne maa fradrage, er beregnet til 5 pCt. af Aktiekapitalen i Stedet for 4 pCt., er ikke mere end det, jeg i og for sig havde ventet. Derimod kan jeg ikke tro, at det er en helt rigtig Fremstilling, den højtærede Finansminister har givet, naar han hævder, at Tabet ogsaa har sin Grund i, at visse Beløb, der henlægges til Reserveciften, er skattefrie, idet jo denne Lempelse i hvert Fald for en meget væsentlig Del blev kompenseret ved, at Procenten forhøjedes; tager man Hensyn hertil, kan jeg meget vanskeligt tro, at det kan dreje sig om noget nævneværdigt.

Det, som imidlertid betyder mere, end jeg havde ventet, det er Fradraget paa Grund af Fortjenester i Udlandet. Efter hvad den højtærede Finansminister oplyste, skulde det her dreje sig om 2 Mill. Kr. At det med de Tider, vi havde, skulde komme til at dreje sig om saa meget, det, maa jeg erkende, forbavser mig, og det maa formentlig hidrøre fra, at et ganske enkelt Selskab, et Selskab, som ikke driver Erhverv i helt almindelig Forstand, paa Grund af, at det har hele sin Virksomhed praktisk talt ude i fremmede Lande, i saa høj Grad nyder godt af denne Lempelse. Er end Beløbet saaledes større, end jeg havde troet, maa jeg dog hævde, at det er rigtigt, at Fortjenester, der fremkommer ved Virksomheder i Udlandet, ikke beskattes, idet jeg mener, at det ret beset er vigtigere at fremme saadanne Virksomheder, som i alt Fald til en vis Grad er knyttet til Virksomhed her i Landet, ved at gøre det saa lempeligt for de paagældende som muligt, fremfor muligen i Øjeblikket at faa en vis Indtægt af denne udenlandske Fortjeneste, men senere faa den skadelige Virkning af Skatten, at den hører saadanne Selskabers Fremvækst. Navnlig mener jeg, der er Grund til at behandle saadanne Selskaber lempeligt, da jeg tror at vide, at disse Selskaber paa de paagældende Pladser, hvor de driver deres Virksomhed, ikke sjældent bliver beskattet meget stærkt. Skulde de nu ogsaa her beskattes gennem Aktieselskabsbeskatningen,

vil der jo ikke alene blive Tale om en dobbelt Beskatning, men om en tredobbelt Beskatning; og det kan jo ogsaa blive for meget af det gode.

De direkte Skatter vil altsaa, saa vidt jeg skønner, give endda mindre, end jeg havde ment, man turde haabe. Hvad de indirekte Skatter angaar, angiver den højtærede Finansminister, at der har jeg tegnet Billedet for mørkt; og det er naturligvis muligt, at den højtærede Minister har Ret deri. Jeg tror dog ikke, det blev saa overmaade meget for mørkt, jeg tegnede det, idet det maa huskes, at de indirekte Skatter — og i denne Henseende betragter jeg alt andet end Formue- og Indkomstskat som indirekte Skatter, vel vidende, at dette ikke er en rigtig Betegnelse — (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Det er kun Forbrugsskatter)... Den højtærede Finansminister afbryder med at sige, at det kun er Forbrugsskatter; men i det finansielle Billede maa man ogsaa tage de Skatter med, som hverken er Forbrugsskatter eller Formue- og Indkomstskatter —, og regner man altsaa i denne Betydning med alle andre Skatter end Formue- og Indkomstskatten, saa er Betingelsen for Balance i Aar efter det Program, som den højtærede Statsminister i Fjor stillede, at disse Skatter giver omtrent 35 Mill. Kr. mere, end de gav i det Aar, for hvilket Statsregnskab foreligger; og der tror jeg altsaa, det vil vise sig, at et saa stort Beløb mere end det, som disse Skatter gav paa det sidst aflagte Statsregnskab, vil man ikke faa ind.

Naar Skatterne skulde give saa meget mere end det paagældende Aar, hidrører det fra 3 Hovedkilder, dels fra dette, at vi har faaet den saakaldte Luksustoldlov, dels fra Chokoladeskatten og dels fra Restaurationsskatten. I og for sig tror jeg ikke, at de 3 her nævnte Kilder vil svigte saa meget. Jeg maa maaske her indskyde, at naar den højtærede Finansminister har faaet ud af mit første Foredrag, at jeg skulde have udtalt noget om, at Chokoladeskatten finansielt vilde svigte, tror jeg ikke, at jeg har sagt noget saadant — jeg har i alt Fald aldrig ment at ville sige det —, idet disse Skattelove endnu har virket saa kort, at man ikke har kunnet danne sig nogen Mening om, hvordan de vil komme til at virke, naar Omsætningen falder i Ro. Altsaa jeg tror ikke, de nævnte Skatter vil svigte; men jeg tror, det vil vise sig, at en stor Del af de forskellige Skatter paa Luksus, paa Øl og paa Tobak hver for sig vil give meget væsentligt mindre end beregnet, den Gang den højtærede Finansminister fremsatte